



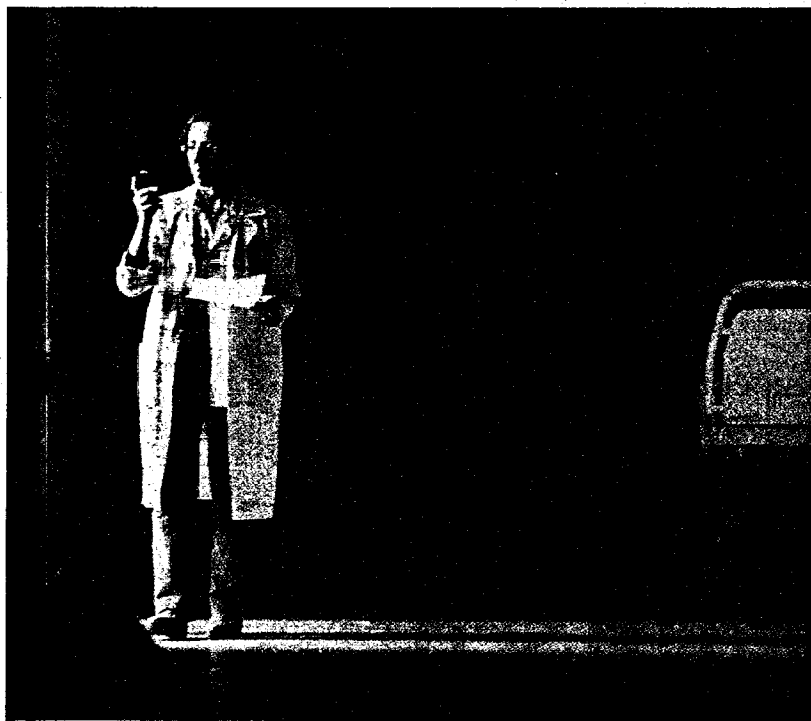
RECULL DE PREMSA INFRAESTRUCTURES I MEDI AMBIENT

Data: 14-12-2007

Elaborat per  **CatPress** serveis de comunicació

C/ Àngel Guimerà 49, 2n 1a - 08241 Manresa - Telf. 93 872 14 22 - www.catpress.cat - comunicacio@catpress.cat

Los ingenieros denuncian la falta de mantenimiento



El personal debió recurrir al teléfono móvil, ya que el incendio inutilizó la centralita telefónica

ALEX GARCIA

Los expertos aseguran que las medidas de seguridad se olvidan tras la inauguración

JORDI BORDAS
Barcelona

Sucesos como el de anteayer de Can Ruti o el del Vall d'Hebron, el pasado mes septiembre, ponen de manifiesto la "falta de inversiones" que estos centros hospitalarios tienen en materia de prevención y protección de incendios. Y señalan, de forma más específica, que "las normas y la legislación vigente se aplican para pasar el trámite de la inauguración pero luego no se actualizan".

El análisis del Col·legi d'Enginyers Industrials en torno a los últimos siniestros registrados en grandes hospitales de Catalunya como los dos citados anteriormente es tan contundente como diáfano a la vista de esas afirmaciones. Pero, por si quedaran aún aspectos oscuros, es entidad concluye su dictamen con este toque de atención: "Queremos manifestar que los edificios públicos tienen que disponer de las partidas presupuestarias necesarias para actualizar las medidas contraincendios y poner en práctica de forma real -y no teórica- los planes de emergencia. No puede ser que el humo se pueda extender hasta las plantas superiores cuando el incendio se origina en los bajos de un edificio" como sucedió en Can Ruti.

Josep Marín, ingeniero y portavoz del colegio en este asunto, resumió la denuncia de la entidad a la que pertenece con estas palabras: "En los edificios viejos (entendiendo por viejo aquellos que ya han cumplido 15 años de existencia), sean público o privados, se debe invertir más que un en uno nuevo. Los fondos económicos de sus presupuestos deberían aumentar con el paso del tiempo, máxime en el caso de los hospitales donde, además de mantenerse activo las 24 horas del día, hay personas de movilidad reducida como son los enfermos, ciudadanos que no pueden valerse por sí mismos".

En España, las medidas contra incendios aplicables a los hospitales vienen detalladas en el Código Técnico de la Edificación. En-

tre los aspectos concretos se contempla la instalación de extintores en cada una de las plantas y deben quedar situados como máximo a 15 metros los unos de los otros; la colocación de pulsadores manuales de alarma en pasillos, zonas de circulación y tratamiento intensivo y en locales de alto riesgo.

Asimismo, deben disponer al

LA PETICIÓN

Los técnicos piden que los recursos crezcan con la edad de los hospitales

CRÍTICA A CAN RUTI

El humo no debió extenderse a las plantas altas del hospital

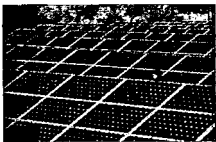
menos de un hidratante exterior si la superficie del hospital es mayor de 2.000 metros cuadrados y rociadores automáticos que, sin estropear el mobiliario, permiten controlar las llamas. Uno de los aspectos destacables de esta normativa es que si el hospitales tiene más de 100 camas debe tener comunicación directa con los bomberos.

Más allá de esta lista de medidas, los técnicos insisten en la necesidad de que las plantas de hospitalización o aquellas que tenga unidades especiales, como son las UVI o los quirófanos, deben estar compartimentadas "al menos, señala el citado Código, con dos sectores de incendio, cuya superficie construida no exceda de 1.500 metros cuadrados, con espacio suficiente para albergar a los pacientes de uno de los sectores contiguos".

"Al final, concluía el ingeniero Marín, resulta mucho más ventajoso, desde el punto de vista económico, efectuar un mantenimiento preventivo adecuado a la realidad de cada momento que reparar los daños ocasionados por un incendio".●

Energia Prestige posa en marxa el seu primer parc fotovoltaic

L'empresa energètica Prestige Group ha invertit 3,7 milions d'euros en la posada en marxa del seu primer parc fotovoltaic, amb una potència de 0,4 megawatts, al municipi de Capmany (Alt Empordà). La instal·lació ocupa 1,15 hectàrees i està formada per 2.700 plaques fotovoltaïques d'última generació, repartides en quatre blocs que generaran una producció estimada de 549.000 kWh. El grup té una cartera de projectes en procés d'execució que sumen 70 me-



Plaques fotovoltaïques de Prestige a Capmany

gawatts, cosa que el situa entre els principals operadors del sector. Entre els seus projectes destaca el desenvolupament de parcs solars a Andalusia, Extremadura, l'Aragó i Palència, que suposaran una inversió de 550 milions d'euros en els pròxims tres anys. Prestige té també inversions en el negoci hotelier.



“A l'edifici del Palau de Justícia ja no hi tenim més espai i hem hagut de traslladar fora dues seccions de l'Audiència”

José Luis Barrera, president de l'Audiencia de Barcelona

Can Ruti,
al 100%
dilluns

L'hospital
comença
a recuperar la
normalitat
després
de l'incendi

Gore a
la cimera
de Bali

El premi Nobel
acusa el govern
dels EUA
del bloqueig de
la cimera
del clima



Societat

INFRASTRUCTURES

El túnel de Bracons, perforat

■ L'obra entrarà en servei a finals del 2008 ■ Serà el tercer túnel més llarg de Catalunya, amb 4,5 km ■ La nova carretera tindrà pendents de fins a un 6,5%

Quim Torrent
BARCELONA

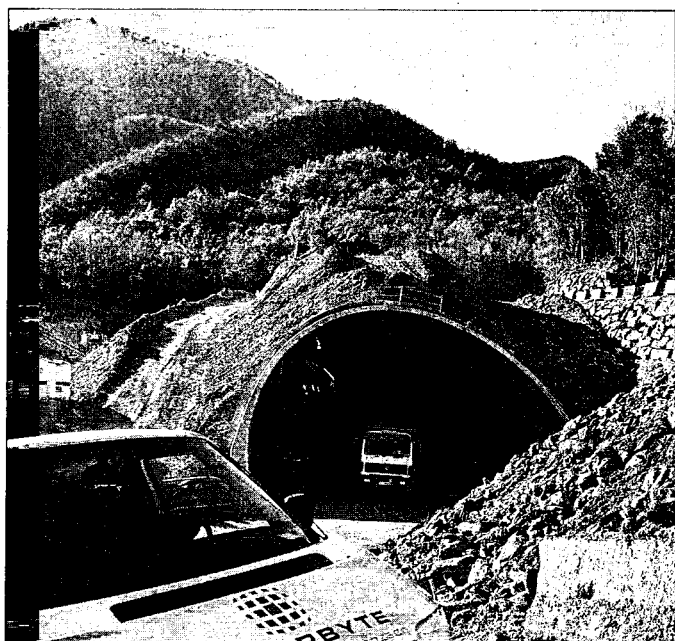
Vic i Olot estan des d'ahir molt més a prop. El tram més crític del futur eix entre Osona i la Garrotxa (C-37), el túnel de Bracons, va quedar completat. Quan entri en servei, a finals de l'any que ve, els seus 4,5 quilòmetres el convertiran en el tercer túnel més llarg del Principat, darrere del de Viella i el del Cadí. Abans de la posada en funcionament, però, s'han de dur a terme els treballs de revestiment, la pavimentació de la calçada i la instal·lació de la il·luminació, el sistema de ventilació, les mesures de seguretat i de control i la senyalització.

El túnel, que salva la serra dels Llancers -d'uns 1.200 metres d'alçada- forma part del tram entre Torelló i la Vall d'en Bas, que ha comportat una inversió global de 250 milions d'euros. Aquest tram té uns dinou quilòmetres de longitud, 10,5 a Osona i 4 a la Garrotxa, a més dels 4,5 del túnel principal. La difícil orografia de la zona ha obligat a construir nou túnels més, d'entre 86 i 1.470 metres, per salvar els enormes desnivells. Als quilòmetres perforats també cal afegir-hi sis viaductes que, en total, sumen uns 1.200 metres.

Tot i l'esforç d'enginyeria, una bona part del trajecte té pendents d'entre

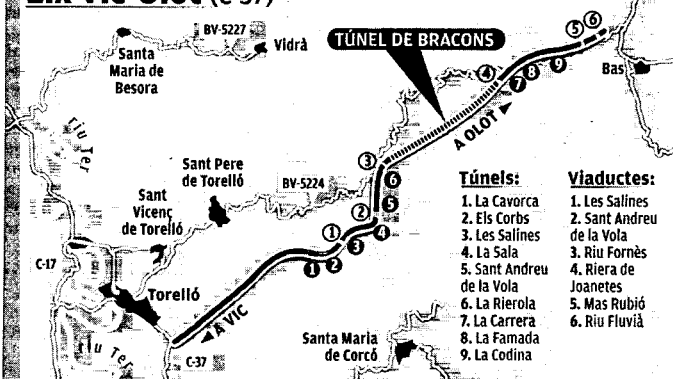
un 5% i un 6,5%, propis de vies d'alta muntanya. Per aquest motiu, el departament de Política Territorial ha previst un carril addicional per facilitar els avançaments als vehicles pesants. El túnel, però, només tindrà dos carrils de 3,5 metres d'amplada i una vorera d'un metre.

La construcció de l'obra va començar el desembre del 2005 a la boca nord, després de dos anys esperant que s'introduïssin canvis al projecte inicial. Per poder obrir la carretera abans d'acabar el 2008 les constructors hauran d'accelerar els treballs a la boca nord, on encara s'ha d'acabar el túnel de la Codina, d'1,5 km. ■



La boca nord del túnel ahir en hores de màxima activitat de les obres ■ CLICK ART

Eix Vic-Olot (C-37)



N. VAN DEN BERG

Una obra important acabada amb la màxima discreció

Les
claus
Q.T.

■ Ja des del primer projecte que es va presentar, el túnel de Bracons ha anat acompanyat de la polèmica. En l'última legislatura de CiU es va donar llum verda a un projecte que preveia la construcció d'una via de doble calçada,

fet que va provocar el naixement d'una plataforma opositora que unia els pobles afectats de la Garrotxa i Osona.

■ De seguida ERC i ICV van fer de la seva oposició a una infraestructura reclamada des de feia molts anys pels sectors econòmics de les dues regions, un dels arguments més útil-



Acabada la perforació, comencen els treballs de drenatge ■ CLICK ART

zats en la campanya electoral del novembre del 2003.

■ La formació del primer tripartit va acabar amb la paralització del projecte de CiU, tot i que el PSC també n'era partidari. Després de molts mesos de batalla -ERC i ICV s'oposava a fer el túnel- es va acordar un túnel de només dos carrils,

amb el risc que quedi obsolet en pocs anys. Tot i que s'hagi reduït la dimensió del túnel, la majoria d'entitats de la plataforma segueixen sense estar-hi d'acord, per la qual cosa s'ha optat per acabar-lo amb la màxima discreció possible. Tanta, que ni tan sols es va fer la tradicional calada amb presència de mitjans de comunicació.

SEGÚN LA ASOCIACIÓN ASCEM

Las constructoras retrasan sus pagos hasta los 210 días

EXPANSIÓN. Barcelona

La Asociación para la Construcción de Estructuras Metálicas (Ascem) denunció ayer en Barcelona que, en el nuevo marco de crisis inmobiliaria, las grandes constructoras están ahogando financieramente a los pequeños proveedores, alargando los plazos de pago, que llegan hasta los 210 días en muchos casos.

Ascem criticó el reiterado incumplimiento de la Ley Antimorosidad de 2004, "que señala que a falta de pacto, el plazo de pago no puede superar los 30 días", explicó el presidente de Ascem, Joan Delriu.

"Lo que sucede en la práctica es que se ha instalado una cultura permisiva que considera las cláusulas contractuales sobre los plazos de pago no como una condición vinculante de la venta, sino como algo orientativo, abierto siempre a negociación", aseguró Fermín Arqué, vicepresidente de Ascem.

Alianzas

Joan Delriu insistió en la necesidad de establecer alianzas con otras asociaciones empresariales para sumar fuerzas de cara a las grandes firmas constructoras españolas y pidió al Gobierno una revisión de la normativa y la vigilancia de su cumplimiento.

"Ya hemos visto lo que sucedió con la firma Llanera, en la que una docena de nuestros asociados se han visto afectados por los impagos y muchos acabarán en situación concursal", afirmó Delriu.

Ascem ha enviado una carta a sus asociados en la que les pide que recuerden que "no son bancos para financiar a sus clientes" y califica de "intolerable" los plazos de pago (180-210 días), a los que se "se suma el 5% de retención a un año si todo va bien, porque si es a la recepción definitiva de la obra pueden pasar hasta dos y tres años".



Joan Delriu, presidente Ascem.

Ascem pide una revisión de la normativa y la vigilancia de su cumplimiento

De este modo, Ascem anima a sus asociados a alcanzar, como mínimo, el pago de los compromisos a 90 días, según anunciaron.

"El contexto no es nada favorable, las restricciones de liquidez provocadas por un mayor rigor de las entidades financieras a la hora de otorgar créditos a corto plazo y la constante subida de los tipos de interés no favorecen en nada un panorama que puede provocar un efecto dominó", denunciaron ayer los responsables de Ascem.

La Asociación para la Construcción de Estructuras Metálicas es una entidad de ámbito nacional formada por empresas y profesionales de diseño, fabricación y montaje de estructuras metálicas.

sociedad

La lucha contra el cambio climático

La cumbre de Bali acorrala a Bush

Fuerte presión a Washington para que deje de bloquear el pacto contra el calentamiento

RAFAEL MÉNDEZ, Nusa Dua
ENVIADO ESPECIAL

La delegación de Estados Unidos vivió ayer un día de pesadilla en Bali. Desde la mañana a la noche, de forma coordinada, Naciones Unidas, la UE, Al Gore, los demócratas, el alcalde de Nueva York, Michael Bloomberg, ecologistas y científicos criticaron su actitud de bloqueo y su negativa a que el mandato de Bali incluya cifras de reducción de emisiones (entre el 25% y el 40% en 2020). Aprovechan que la Administración de Bush está de retirada y que ésta es su última cumbre. Así, si finalmente el acuerdo no incluye cifras, la culpa será de Bush, que llegó con buena cara a Bali y se irá solo y malhumorado.

En su posición tiene aliados (Japón y Canadá) pero ninguno alzó la voz para defenderlo. De Bali saldrá un acuerdo para renovar Kioto, lo que no es poco, pero también quedará como el momento en que la comunidad internacional se levantó contra el más poderoso de la clase. En las críticas hay mucho de escenificación para alcanzar el acuerdo, pero no deja de ser impactante que la mayor potencia mundial reciba tal varapalo en el mismo día en una cumbre de 190 países.

Entre las cosas por las que Bush será recordado dentro de 20 años figurarán con total seguridad la guerra de Irak y su negativa a ratificar el Protocolo de Kioto. Primero negó el cambio climático, después lo puso en duda y ayer en Bali la jefa de la delegación de EE UU Paula Dobriansky insistió en que esto es sólo el comienzo de la negociación de dos años y que salir de Bali con unas cifras "prejuza" el resultado.

Ante la negativa a poner cifras, la comunidad internacional optó por dos estrategias paralelas. Por un lado, tendió la mano a EE UU al modificar el borrador. El texto pasó a incluir las cifras en el preámbulo —no en la parte dispositiva— y quedó redactado de forma que queda claro que Estados Unidos no está de acuerdo pero que el resto sí. En teoría, el plan podía salvar la reticencia de EE UU, que oficialmente se oponía a tener objetivos vinculantes dentro del marco de naciones unidas. Como explicó el secretario de la convención, Yvo de Boer, de Naciones Unidas: "He oído a Bush decir que quiere objetivos claros y a largo plazo en tratados internacionales" pero que su problema es que fuesen vinculantes. La intención de la alambicada redacción era mantener los objetivos de emisiones para los países ricos y que no fuese legalmente obligatorio para EE UU.

El último borrador conocido ayer decía que el 25%-40% era "un rango indicativo" que querían los países del Protocolo de Kioto (entre los que no está Estados Unidos) y obligaba a las naciones en desarrollo a presentar cada año "acciones medibles" para mitigar el cambio climático.

Al encontrar una nueva negati-



Al Gore, durante su intervención ayer en la cumbre de Bali. / ASSOCIATED PRESS

va, Europa aumentó la tensión. El ministro alemán de Medio Ambiente, Sigmar Gabriel, anunció que sin un acuerdo ambicioso en Bali, la UE no acudiría a la cumbre paralela que organiza EE UU.

Sin la UE, el foro de Hawai, una apuesta de Bush, quedaría vacío de contenido

Se trata de un foro oficialmente llamado de las mayores economías (y conocido como de los grandes contaminadores) que busca reducciones voluntarias de las emisiones de CO₂. "Esta es una posición clara de la UE", concluyó.

Con ese foro paralelo, EE UU

quiere socavar el liderazgo de Naciones Unidas y la UE y construir un edificio paralelo en la lucha contra el cambio climático. Aunque para eso haya que hacer fracasar a la cumbre del clima de la ONU. Al foro están invitados 15 países responsables del 80% de las emisiones de CO₂, y De Boer ironizó cuando le preguntaron si iría: "Me han dicho que estoy en el programa pero yo no sé nada". Lo que irrita a la UE es que fue el día anterior cuando Washington anunció la convocatoria de la segunda reunión de este foro y el asesor para el clima de la Casa Blanca, James L. Connaughton, lo confirmó en Bali.

Por la UE acuden cuatro países (Italia, Alemania, Francia, y Reino Unido) y el anuncio alemán se hizo de manera formal junto al representante de la presi-

dencia de turno de Portugal. Aunque no le toca ningún cargo, Alemania ha tomado la dirección de la postura de la UE de una forma abrumadora, ya que Angela Merkel ya presidió con gran acierto

Al Gore propone pactar un texto sin cifras para salvar el bloqueo

una de estas cumbres, en 1999, en Bonn.

La amenaza de boicoteo de la UE tiene mucho de postura de fuerza en la negociación, pero si al final lleva a cabo su amenaza, aparte de suponer un golpe a las relaciones, deja vacío de contenido el foro, la gran apuesta de Bush contra el cambio climático. El portavoz de la UE era algo que llevaban reclamando los ecologistas, como Greenpeace, que celebró la actitud de Gabriel. Al pulso a Bush se sumó el alcalde de Nueva York y ex miembro del partido republicano, Michael Bloomberg, que ayer defendió en Bali más impuestos para luchar contra el calentamiento, y aplaudió que cada vez más estados y ciudades en Norteamérica han asumido los compromisos de Kioto. Pero sobre todo, estuvo Al Gore, recién llegado de Oslo de recibir el premio Nobel. Gore denunció ante 500 delegados la inmoralidad de no combatir el cambio climático y pidió "una relación con el sistema ecológico radicalmente nueva". Tras exponer las evidencias del problema avalado por informes científicos. Y clamó: "Afronta-

mos un momento único. Les hablo como persona, como padre y como abuelo. No tengo ningún cargo. Les hablo como americano y digo que mi país está obstruyendo la negociación aquí en Bali". La sala, puesta en pie rompió a aplaudir, algo que repitió otra decena de veces en los 41 minutos de discurso.

Al resto de países les espetó: "Pueden sentir cabreo y frustración hacia EE UU o dejar un hueco en blanco en el mandato donde deberían ir los objetivos de emisiones y decir que ya se completará. Uno de los mejores jugadores de hockey sobre hielo de mi país decía que él era bueno porque no lanzaba la pastilla al lugar adonde estaban sus compañeros, sino adonde iban a estar. Y en dos años, Estados Unidos no va a estar donde ahora está". Gore reconoció que no iba a ser diplomático y llamó a EE UU el elefante o el agujero negro de la cumbre.

En dos años, cuando se tiene que firmar el acuerdo que sustituya al de Kioto, habrá una nueva Administración en la Casa Blanca. Gore apostaba así por salvar la negociación, aceptar un mandato de Bali sin cifras de reducción de emisiones (pero con avances muy importantes en deforestación y adaptación y transferencia de tecnología limpia a los países pobres) y pactar las cifras antes de la cumbre de Copenhague en 2009.

La posición de Gore de eludir a EE UU y pactar un texto sin cifras parecía ayer la más probable.

EL PAÍS.COM

► Cumbre del clima. Crónicas actualizadas sobre la marcha de las negociaciones en Bali.

El matiz de Narbona

R. M., Nusa Dua

La postura de la Unión Europea parecía tajante: no iremos a Hawai si antes en Bali no hay compromisos claros de reducción de emisiones. Pero la ministra de Medio Ambiente, Cristina Narbona, que conoció la noticia a través de Greenpeace mientras se encontraba en el hotel informando a las ONG y la prensa española, afirmó que era un movimiento táctico. El corresponsal de la BBC en Bali resaltó en su información sobre la cumbre que

Narbona matizaba la amenaza del ministro alemán.

No era la primera vez que Narbona alicaba parte de las estrategias negociadoras de la UE. A su llegada a Bali, y preguntada por si se mantenían las cifras en el pacto final, ella dio a entender que no al afirmar que en estas cumbres los acuerdos suelen ser de mínimos y que EE UU no está maduro para asumir esos compromisos. Todo eso es cierto aunque es infrecuente que se diga ante los micrófonos en mitad de una negociación internacional.

POLÍTICA



Pujol EXPRESIDENT DE LA GENERALITAT, A 'PROTAGONISTAS'
«La COPE és poc evangèlica i en determinats moments absolutament negativa en el tracte que dona a Catalunya»

DIFICULTATS PER DESPLEGAR L'ESTATUT

La Generalitat acusa Foment de bloquejar el traspàs de Rodalies

El Govern català fa tres setmanes que espera resposta a la proposta que perfila la transferència de la xarxa
El tripartit adverteix que no vol una comissió bilateral que tan sols serveixi per «fer-se la foto»

NEUS TOMÀS
MADRID

Fa tres setmanes que el Govern català està esperant que el Ministeri de Foment respongui a la proposta de traspàs de Rodalies elaborada pels tècnics. El silenci del departament que dirigeix Magdalena Álvarez és interpretat pel tripartit com una mostra de la falta de voluntat negociadora del Govern central mentre que fonts del ministeri es limiten a assegurar que el procés està en marxa i que es treballa perquè el traspàs es pugui portar a terme en les millors condicions.

Però a aquest ritme no sembla fàcil que el president, José Luis Rodríguez Zapatero, pugui complir el seu compromís de transferir les Rodalies al mes de gener. O almenys, no en les condicions que reclama la Generalitat, que es nega a admetre que el traspàs més important de tots els que s'estan negociant comenci solament com un acte simbòlic o protocol·lari.

La Generalitat ha advertit diverses vegades que no pensa rebre les Rodalies de qualsevol manera. Reclama que aquest traspàs vingui acompanyat dels recursos econòmics necessaris o com gràficament repeteix el conseller de Política Territorial i Obres Públiques, Joaquim Nadal, és «tant el fuero com el huevo».

¿La promesa de Zapatero? «Va ser ell sol el que s'hi va comprometre», respon un altre responsable de l'Executiu català. A més, i encara que el tripartit prefereix no recordar-ho, el president va llançar aquesta promesa en resposta al portaveu de CIU al Congrés, Josep Antoni Duran, en el transcurs de l'últim debat sobre l'estat de la nació.

¿VOLUNTAT POLÍTICA? / El conseller de Relacions Institucionals, Joan Saura, va evidenciar ahir públicament el malestar del Govern català. El tripartit vol que la propera reunió bilateral –que en principi s'havia de celebrar aquest mes de desembre– sigui per adoptar «acords importants». «No volem la foto per la foto», va assegurar Saura, que va afegir que en aquests moments «tal com estan les negociacions» no es pot convocar la comissió.

L'Executiu català, que confiava en el fet que la reunió es pogués celebrar el proper dia 27, prefereix que s'ajorni la bilateral si amb això es guanya temps per poder superar al-



La ministra Salgado i el conseller Saura, en la reunió de la comissió mixta de transferències, al setembre.

els èxits CINC TRASPASSOS FINS ARA

CARÀCTER MENOR

El desenvolupament de l'Estatut exigeix una constant negociació. La tercera reunió bilateral Estat-Generalitat, que es va reunir el mes de juliol passat, va resultar ser la més fructífera. Va ser la primera que va presidir la ministra d'Administracions, Elena Salgado, que acabava d'aterrar en substitució de Jordi Sevilla. En la reunió es negociava el treball conjunt de fins a deu ponències, però només es va acabar tancant el traspàs de cinc transferències. Tres de caràcter menor, com l'assignació del número d'identificació internacional de llibres i revistes; la tutela parcial sobre les empreses de seguretat privada i la potestat sobre la declaració d'interès públic d'associacions catalanes.

HOSPITAL CLÍNIC

Les altres dues transferències eren de més consideració. La Generalitat va obtenir la gestió del litoral català i el traspàs de l'Hospital Clínic, amb una aportació afegida en quatre anys de 110 milions d'euros per fer front al déficit. El conseller Saura ho va qualificar d'«històric». També es va posar sobre la taula, però sense concretar, el traspàs de les competències sobre immigració i es va ajornar l'acord sobre la concessió de beques. Saura, no obstant, va destacar al juliol que havia vist una bona disposició per part de la ministra. Però com va assegurar en una entrevista a EL PERIÓDICO l'1 de desembre passat, «hi ha una gran resistència entre els alts funcionaris de l'Estat».

guns dels actuals esculls de la negociació. Les dificultats es concentren en tres transferències: el traspàs de Rodalies, el de la inspecció de treball i la participació de la Generalitat en la fixació de tot el contingent d'immigrants.

Segons el conseller, els problemes en la negociació es poden resoldre amb «voluntat política». És la que el president José Montilla va reclamar a la vicepresidenta del Govern, María Teresa Fernández de la Vega, en la conversa que tots dos van mantenir el 6 de desembre passat durant la recepció del 29è aniversari de la Constitució. O la mateixa que Saura va demanar aquest dimecres a la seva homòloga, la ministra d'Administracions Públiques, Elena Salgado, en aquest cas via telefònica. Fonts d'aquest ministeri van afirmar ahir que per part del Govern central existeix tota la voluntat política, però que la complexitat d'alguns traspassos en frena el ritme.

El Govern català reconeix que el clima electoral que es respira, sobre-

Saura creu que el TC reforça l'Estatut a l'avaluar el valencià

El conseller de Relacions Institucionals, Joan Saura, va afirmar ahir que la decisió del Tribunal Constitucional que desestima els recursos d'Aragó i de Castella-la Manxa contra l'Estatut del País Valencià «enforteix» l'Estatut. Aquestes dues comunitats havien presentat un recurs contra l'article 17 del text que estableix el dret que tenien els valencians a redistribuir els sobrants de les conques hidrogràfiques excedentàries.

Saura entén que en la mesura que el Constitucional avala aquesta part referent als drets dels valencians, reforça el text català, que conté un ampli capítol de drets i deures. Un capítol que compta amb detractors que defensen que els deures i drets són comuns a tots els espanyols i estan recollits a la Constitució. El conseller va reiterar que el Tribunal Constitucional no corregirà «aspectes essencials de l'Estatut, i encara menys si es desenvolupa».

tot a Madrid, dificulta la negociació. Les estratègies partidistes sumades a les reticències dels nivells intermedis de l'administració central –que són els encarregats de fer el disseny dels traspassos– compliquen un procés per si mateix molt complex. Saura va admetre que el desplegament de l'Estatut està sent més lent i difícil del que en principi resultava previsible.

«LECTURA RESTRICTIVA» / El Govern català es va lamentar, una vegada més, de la «lectura restrictiva» que es fa de l'Estatut als despachos de l'administració central. «En alguns acords ja consensuats amb alguns ministres, quan baixem, a l'hora de la veritat, a parlar amb els seus subordinats apareixen dificultats que inicialment no hi eren», va criticar Saura. Per les dificultats previsibles o per les sobrevingudes, tant el Govern central com la Generalitat coincideixen en una cosa, i és en el fet que, de moment, la propera bilateral encara no té data. ■

VIATGE DE LA TITULAR DE FOMENT A EUSKADI

Álvarez avisa Batasuna que no aconseguirà frenar l'AVE basc

► La ministra visita les obres a Àlaba per mostrar el seu suport a les constructors

► L'esquerra 'abertzale' intenta sumar forces per boicotejar el tren d'alta velocitat

ANA GARBATI
BILBAO

Tot just 48 hores abans que l'esquerra *abertzale* celebri una marxa a Arrasate (Guipúscoa) contra la construcció del tren d'alta velocitat (AVE) a Euskadi, la ministra de Foment, Magdalena Álvarez, va visitar ahir les obres per advertir a l'*'abertzalisme radical'* que no aconseguirà parar el projecte.

«No permetrem que ho converteixin en un segon Leitzaran», va dir amb l'objectiu de traslladar un missatge de suport i ànim a les empreses constructors, que no oblidin la violència –més de 150 atacs i tres assassinats– que ETA i els seus seguidors van desplegar contra l'autovia que uneix Guipúscoa i Navarra.

La lluita contra la coneguda com a «Y basca», per la forma en què es connecten les capitals, s'ha convertit en un «ganxo» per a l'esquerra *abertzale*, que pretén aglutinar forces de diferents matisos polítics en el mateix objectiu. Un document difós per Batasuna entre els seus seguidors presenta l'AVE com a exemple de la «imposició» i reclama parar-lo. A més, manuals requisats a detinguts per atacs de *kale borroka* instrueixen sobre quins són els atacs més demolidors contra la maquinària utilitzada en la infraestructura més ambiciosa portada a terme a Euskadi.

ACORD DE GOVERNS / La decisió de combatre l'AVE xoca amb la determinació dels governs central i basc de garantir el seu desenvolupament. Álvarez es va traslladar fins a l'escenari de les obres a Àlaba per avisar l'*'abertzalisme radical'* que es tracta d'una obra «irreversible».

També el Govern basc repeteix des de fa setmanes a través de la seva portaveu, Miren Azkarate, que no es frenarà el ritme previst. De totes



► Magdalena Álvarez i el delegat del Govern al País Basc, Paulino Luesma (esquerra), visiten, ahir, les obres de l'AVE a Àlaba.

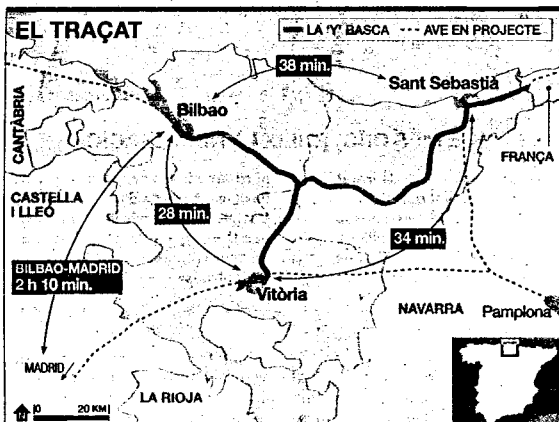
maneres, i malgrat la sintonia en els missatges, la consellera de Transports, Nuria López de Gereñu (PNB), va denunciar ahir que Álvarez no li havia comunicat la seva visita.

Tot i així va ser visible el desplegament de seguretat de l'Ertzaintza al voltant de la comitiva d'Adif, que es va desplaçar fins al municipi alabès de Luko. La mateixa ministra va agrair l'esforço a la policia basca i al departament d'Interior.

PLA CONTRA LA VIOLÈNCIA / Està en marxa un pla especial de seguretat per protegir les obres mentre s'adopten a la vegada mesures legals per combatre la insumissió d'alguns ajuntaments.

I és que 16 dels 46 municipis pels termes dels quals passarà aquesta obra estan governats per Acció Nacionalista Basca (ANB), que, a més de dificultar les expropiacions, fomenta la celebració de consultes populars per posar de manifest el rebuig veïnal.

Durant les últimes setmanes s'han multiplicat atacs contra la maquinària de diverses constructors. A més, grups anti-AVE de l'esquerra *abertzale* han celebrat concentracions davant les empreses adjudicatàries dels diferents trams. Una d'aquestes empreses ja s'ha desentès del projecte i la «preocupació» s'ha anat estenent en el sector, perquè, a més del cas de Leitzaran, es recorda que durant la dècada dels vuitanta ETA va aconseguir aturar la central nuclear de Lemoiz (Biscaia) a base d'assassinats i atemptats.



BRETXA AL TRIPARTIT / La pràctica totalitat dels partits recolzen l'obra, que, no obstant, té una bretxa oberta al si del Govern basc, perquè el soci menor, Ezker Batua (EB), s'oposa al traçat.

Aquest desmarcament ha estat molt criticat per l'oposició, que ha subratllat la debilitat de l'Executiu, que, a més de comptar amb només 32 dels 75 parlamentaris de la cambra, està desunit en una qüestió clau. El lehendakari evita fer qualsevol al·lusió a aquest flanc feble. El coordinador d'EB i conseller de Venda, Javier Madrazo, ha minimitzat la seva oposició a l'AVE i ha confirmat que no participarà en protestes amb els que callin davant els atemptats contra aquesta gran infraestructura. ■

La Generalitat celebra sense pompa la perforació del túnel de Bracons

● L'eix, que uneix Osona i la Garrotxa, va causar la primera crisi de l'anterior tripartit

FERRAN COSCULLUELA
GIRONA

Les comarques d'Osona i la Garrotxa ja estan una mica més a prop. Si fa a penes 20 dies la ministra de Foment, Magdalena Álvarez, va celebrar a bombo i platerets la fi de les obres del túnel de l'AVE que unirà Espanya i França a través del Pirineu, ahir la Generalitat va informar en un discret acte que la perforació del túnel de Bracons, objecte de la primera gran crisi del primer Govern tripartit, es va culminar divendres passat, després de quatre anys de treballs. Aquesta galeria és una infraestructura clau de l'eix Vic-Olot (C37) i es preveu que s'obri al trànsit a fi-

● La infraestructura, de 4,5 quilòmetres de llarg, s'obrirà al trànsit a finals del 2008

nals del 2008.

El director general de Carreteres de la Generalitat, Jordi Follia, va recórrer ahir en un minibus els 4,5 quilòmetres del túnel acompanyat d'un grup de periodistes. Durant el trajecte, Follia va explicar que amb la perforació de la galeria les obres entren «al tram final», motiu pel qual es va mostrar confiat que es compliran les terminis d'entrega previstos. El calatge es va completar fa avui justament una setmana, però la Conselleria de Política Territorial i Obres Públiques (PTOP) ha preferit esperar que la infraestructura fos transitable per mostrar-la als mitjans de comunicació.

Fonts del departament van asse-

nyalar que la conselleria no és partidària de grans actes inaugurals i que en moltes ocasions es posposen presentacions per no entorpir les obres. «No tallem cintes ni servim canapès, però això no significa que no ens sentim molt orgullosos quan inaugurem una infraestructura», van explicar.

EL QUART MÉS LLARG / El túnel de Bracons serà el quart més llarg de Catalunya quan entri en funcionament. La galeria té una amplada de 13,7 metres i un gàlib de cinc metres i comptarà amb dos carrils de circulació en direcció a Osona i un en direcció a la Garrotxa. Les dues vies estaran separades per una mitjana d'un metre d'ample i cada una disposarà d'una vorera i un voral de mig metre d'amplada cada un.

Una vegada que s'ha completat la perforació, ara falta acabar els treballs de revestiment i construcció d'un sostre fals; pavimentar les

L'autovia A-2 unirà Caldes de Malavella i Girona la setmana que ve

►► Les comarques de Girona van rebre ahir una altra bona notícia relacionada amb la xarxa viària. El secretari d'Estat d'Infraestructures, Víctor Morlán, va anunciar en aquesta capital que a principis de la setmana que ve s'inaugurarà el tram desdoblament de la N-2 que va de Caldes de Malavella a Girona. Les obres d'aquesta carretera han durat més de dos anys i mig, i han suposat un autèntic calvari per a molts dels conductors que accedien a Girona pel sud. Foment ha invertit en aquest tram de la nova autovia (A-2) més de 33 milions d'euros.

calçades i les voreres; portar a terme les obres de drenatge i procedir a la instal·lació dels equips de seguretat, control, il·luminació i ventilació. Posteriorment es col·locarà la senyalització i es finalitzarà la perforació i el condicionament de la galeria d'evacuació.

Aquesta important infraestructura s'integra en el segon tram de la C-37, que va de Torelló a Sant Esteve d'en Bas, amb una longitud de 19 quilòmetres i que ha suposat una inversió global de 250 milions d'euros. Quan entri en servei –i això serà d'aquí a un any– connectarà amb el primer tram d'aquesta carretera, que ja està acabat, i que transcorre entre Vic i Torelló.

En el moment en què el túnel de Bracons s'obri al trànsit, encara faltarà per completar les variants d'Olot i les Preses. Aquest últim projecte encara està pendent d'adjudicar ja que encara no s'ha arribat a un consens entre les Preses i la Vall d'en Bas sobre el recorregut del traçat, ja que hi ha dues propostes diferents sobre la taula. Fins que les variants no estiguin acabades, es restringirà el pas als vehicles pesants pel túnel de Bracons, ja que les travesseres de les Preses i la d'Olot no podrien suportar tràfics importants de vehicles pesants.

L'entorn advers desllueix l'estrena de Renovables

● Les accions perden un 2,8%, però van arribar a caure fins a un 6,2%

PABLO ALLENDE SALAZAR
MADRID

Difícilment podria haver elegit un dia pitjor. El debut al parquet espanyol de la filial d'energies netes d'Iberdrola va quedar deslluït ahir per la caiguda generalitzada que hi va haver als mercats internacionals, sobretot els europeus.

Les accions de Renovables van arribar a caure fins als 4,97 euros, un 6,2% per sota dels 5,3 euros en què

van començar a cotitzar. Després van aconseguir remuntar el vol, fins a tancar la seva primera sessió a 5,15 euros, amb una caiguda del 2,8%.

«HA SIGUT UN ÈXIT» // Ignacio Galán, president de la matriu i la filial, va anar ahir a la Borsa de Madrid per fer sonar la campana amb què se saluda l'arribada d'un nou valor. Va treure importància a la mala estrena i va qualificar d'«èxit» la sortida al parquet de la vuitena empresa espanyola més gran per capitalització.

Galán va ressaltar que uns 300.000 inversors particulars han comprat accions de Renovables. I va

subratllar encara més que també s'hi han apuntat 420 fons d'inversió dels 900 que es van interessar per la filial. D'aquests, el 80% són ja accionistes del grup. Va negar, així, que les incerteses internacionals hagin frenat l'operació. «Dels cinc grans fons que han presentat peticions de compra importants, tres són nord-americans», va reblar.

La decisió de col·locar el preu de l'acció en el valor més baix de la banda indicativa ha resultat clau per evitar una caiguda més gran. Galán va considerar que els 5,3 euros són «atractius» i va reconèixer haver rebut pressions dels fons d'inversió perquè apostés pel llistó més baix. «La meua gran obsessió és tenir contents els accionistes, per això hem posat el *fair value* que ens han apuntat.»